

# บทเทศน์วันอาทิตย์

โดย..พระสังฆราชวีระ อาภรณ์รัตน์

วันอาทิตย์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา

23 ตุลาคม 2016

บทอ่านบสร 35:12-14,16-18 ; 2 ทธ 4:6- 8, 16-18 ; ลก 18: 9-14

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 588, 2559, 2613, 2667, 2839

**จุดเน้น** เมื่อเราอธิษฐานภาวนาต่อหน้าพระเจ้า เราควรทำด้วยความสุภาพ

เมื่อนักประวัติศาสตร์ในอนาคตจะเขียนเกี่ยวกับยุคนี้ พวกเขาอาจบันทึกว่าเรากระหายความรู้จักตนเอง เกือบทุกอาทิตย์ เราจะได้รับเมล เกี่ยวกับการประชุมเชิงปฏิบัติการ การอบรม หรือ การประชุมที่จัดเพื่อช่วยเราให้รู้จักตนเองมากขึ้น การเชิญร่วมประชุมต่างๆ มักมีรับประกันว่าจะช่วยผู้ร่วมประชุม สามเณร-ภรรยา ผู้ปกครอง นายจ้าง ลูกจ้าง ชายหญิงให้รู้จักตนเองดีขึ้น ข้อเสนอหลักๆ คือ เมื่อใครรู้จักตนเองดีขึ้น ก็สามารถรับผิดชอบดีขึ้น ควบคุมชีวิต และจุดมุ่งหมายชีวิตดีขึ้น มั่นใจตนเองยิ่งขึ้น พระเยซูเจ้าได้ตรัสในพระวรสารนักบุญยอห์นว่า "ความจริงจะทำให้ท่านเป็นอิสระ" (ยอห์น 8:32) แต่มันก็ยังคงสำคัญที่จะถามว่า "ความจริงคืออะไร" ทั้งชาวฟาริสีและคนเก็บภาษี ยืนอธิษฐานภาวนาในพระวิหาร แต่ละคนบอกความจริงของตน ชาวฟาริสีก็ถูกต้องในการวิเคราะหฺตนเองระดับหนึ่ง เขาเป็นชาวยิวที่ศรัทธาคนหนึ่ง

แต่ความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าดูเหมือนได้ตั้งฐานบนการได้รับรางวัล และการลงโทษ คำอธิษฐานภาวนาเป็นแบบเขาพูดคนเดียว มากกว่าคำอ้อนวอนจากใจจริง เขาเข้าหาพระเจ้าเหมือนเขาเป็นนักธุรกิจ กำลังอ้างสิทธิและการคาดหวัง ศูนย์กลางของชีวิต คือ ตนเอง ไม่ใช่พระเจ้า ยิ่งที่เขาเปรียบเทียบกับคนเก็บภาษีว่า เขาเหนือกว่า เขาเข้าใจผิดเรื่องกฎพื้นฐานที่สุดของลัทธิยิวที่ว่า "ท่านจะต้องรักพระเจ้าของท่าน สุดจิตใจ สุดวิญญาณ และสุดกำลังของท่าน" (ฉธบ 6:5)

ส่วนคนเก็บภาษี ตรงกันข้าม เขาเป็นคนบาปในสายตาคนอื่น และในการประเมินค่าตนเอง การดำเนินชีวิตในสังคมยิว หลายคนมองเขาเหมือนขโมย และผู้ร่วมมือ (กับชาวโรมัน) **กรูโซ มาร์ก** ได้เคยพูดว่า "ผมจะไม่ยอมรับสมาคมที่ถือว่าผมเป็นเพียงสมาชิกคนหนึ่ง" คนเก็บภาษีได้แบ่งปันความรู้สึกนี้ออกมา เขารู้ฐานะบาปน่ารังเกียจของตน แตกต่างมากกับชาวฟาริสีถือว่าตนเป็นศูนย์กลาง และเหนือกว่า (คนอื่น)

คนเก็บภาษีตระหนักถึงความจริงพื้นฐานว่าเราไม่สามารถดำเนินชีวิตด้วยวิธีการของเราเองไปสู่สวรรค์ เราขึ้นอยู่กับพระหรรษทาน ที่พระเจ้าทรงประทานให้เราเปล่าๆ (ฟรีๆ) พระองค์ไม่ได้เป็นหนี้บุญเราเลย แต่พระองค์ประทานทุกสิ่งให้เรา ถ้าเพียงโครงการช่วยเหลือตนเองสามารถช่วยเราให้ยอมรับความจริงนั้น ไม่ว่าเราจะประสบผลสำเร็จในชีวิตนี้อย่างไร เมื่อเราจากโลกนี้เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ เราขึ้นกับพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง นักบุญเปาโลัครสาวกได้รู้เรื่องนี้ แต่ได้เข้าใจลึกซึ้งขึ้น เมื่อท่านอายุมากขึ้น ตามที่เราได้ยินในบทอ่านวันนี้ ท่านรู้ทุกอย่าง รวมทั้งความสำเร็จของท่าน มาจากพระเจ้า ดังที่กล่าวว่า "นี่แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนอยู่เคียงข้าง และประทานกำลังแก่ข้าพเจ้า"

จงคิดว่าเราสามารถรักษาชีวิตเราเอง หรือ เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์โดยอาศัยความพยายามของเราเอง ต้องหลอกตนเอง แทนที่เราต้องเผชิญความจริงว่าเราอ่อนแอตามภาษามนุษย์ เมื่อคิดได้อย่างจริงใจเช่นนี้ ก็ทำให้มีที่ว่างสำหรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิตของเรา นี่แหละคือ **ความจริงแท้ที่จะทำให้เราเป็นอิสระ**

พระสังฆราช วีระ อาภรณ์รัตน์ แปล

จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,

(ตุลาคม-ธันวาคม 2016), หน้า 475-477.